

VESTI IZ SLOVENIJE

DRUGI KONGRES SLOVENSKE KOMUNISTIČNE STRANKE. — Sedaj, ko teče Tito in njegovim vodja z grlo, skuša truditi svoje vrste. Zato beremo zadnje mesece o mnogih kongresih komunistov v Jugoslaviji. Bil je kongres komunistične stranke za vso Jugoslavijo v Beogradu, bili pa so tudi kongresi po posameznih pokrajinah. Tako je bil kongres komunistov tudi v Ljubljani v sre-

Katoliški ekonomisti priporočajo socialne zakone

Cleveland. — Katoliški ekonomisti, ki so se sestali v St. John's College na svoj sedmi redni letni sestanek, so razpravljali kako izboljšati življenje povprečnega človeka v Ameriki. Priporočili so zakonodajo za pospeševanje gradnje stanovanj, povišanje najnižje mezd, izboljšanje in razširjenje socialnega zavarovanja, ukinitve Taft-Hartleyevega zakona in uveljavljanje novega zakona, ki bi pravično urejeval mezdne in delovne odnose ter pospeševal najtesnejše sodelovanje med podjetniki in delavci ter njihovimi sindikatskimi organizacijami. Poleg tega priporočajo izboljšanje in razširjenje delavskega ministrstva v federalni vladi.

Dopolnitev zakona o naselitvi beguncev

Washington. — Novi kongres in federalna vlada pripravljata izboljšanje zakona o naselitvi beguncev. Zakon naj bi obsegal vsa izboljšanja, o katerih je že govoril predsednik Truman. Novi zakon bo odpravil mnoge omejitve in nepotrebne formalnosti, ki ovirajo uspešno izbiro in transportiranje beguncev. Povišal bo število beguncev, ki se morejo naseliti v Združenih državah na 400 tisoč oseb.

Komunistični štrajk v Italiji ni uspel

Rim, Italija. — Generalna stavka državnih uslužbencev, ki so jo naročili komunisti, je samo deloma uspela. Vlada je dala policijsko zaščito tistim, ki so hoteli delati. Tisoči so stavko bojkotirali in delali. Zeleni so v srednji Italiji delali skoro normalno. Isto tako so poslale pošte telegrafi in telefoni vsaj v omejenem obsegu. Ni bilo javnih nemirov.

Tri na dan

Možje, nikdar in nikoli ne podcenjujte okusa ali presoje svoje žene. Pomislite prej, ko ga si je izbrala za moža.

Pravijo, da je bil Tito že povsod po Slovenskem, samo v Mariboru ga ne spravijo po nobeni viži. Ne in ne! Dolgo niso vedeli, zakaj. Nazadnje se je pa ljudem le posvetilo. Na mestno klavnico so namreč obesili velik napis z besedami: Mi hočemo Tita!

V župnišču zapoje telefonski zvonec. Nek glas vpraša: "Prosim, kdaj bo polnočnica?"

di novembra. Imenujejo ga drugi kongres komunistične stranke Slovenije. Prvi da je bil ustanovni kongres komunistične stranke Slovenije 18. aprila 1937. Tistega leta so se namreč jugoslovanski komunisti organizirali po posameznih pokrajinah, ker je misel federalizacije Jugoslavije zmagala tudi pri nekdanjih za čisto jugoslovansko navdušenih strankah. Tega leta je bil odpoklican dotedanja

IZ RAZNIH NASELBIN

DETROIT. — Dne 1. dec. je po dolgi bolezni umrl Cyril Smarda, star 65 let, v Ameriki 59 let, rojen v Leobnu na štajerskem, tukaj zapuša ženo, 2 hčeri in sina. — Pred tednom dni je po operaciji umrl Mike Popović, star 59 let, rojen nekje v Srbiji. Tukaj ne zapuša sorodnikov, v starem kraju pa dva brata.

GILLESPIE, III. — Dne 7. dec. je naglo umrl John Rugelj. Zadnjega pol leta je bil bolehen, resno bolan od srede oktobra do konca novembra. Na delo se je vrnil 2. dec., zdaj pa ga je zadela kap pri delu v premo-

govniku. Star je bil 58 let, doma od St. Ruperta, Dolenjsko. Tukaj zapuša ženo in dve hčeri — ena poročena, druga je bolničarka.

ABERDEEN, Wash. — Dne 7. dec. je umrla Mary Klopčič, rojena Hribar, stara 65 let, doma iz Krašnje, Gorenjsko, v Ameriki od 1912. Tukaj zapuša moža, dva sina, tri hčere in osem vnukov.

Oboroževanje zapadne Nemčije ni v načrtu

Berlin. — Angleški vojaški guverner je označil vse vesti, da hočeta Amerika in Anglija zopet vojaško organizirati zapadno Nemčijo in jo oborožiti, so popolnoma neutemeljene. "Zadnjih nekaj desetletij smo se Evropejci morali nprestanu vojskovati na mesto da bi delali. Začetki teh vojska so bili v Nemčiji. Gotovo si tistih časov nihče več ne želi," je dejal. "Bojdnost Nemčije je v miru ne v vojni. Zapadni zavezniki bi bili zadnji, ki bi mislili na oborožitev Nemčije, ki bi bila v sedanjih razmerah brezsmiselna. Ni težko, uganiti odkod prihajajo te vesti."

Komunisti proglašajo kitajske "vojne zločince"

Nanking, Kitajska. — Komunistični radio je objavil seznam oseb, ki jih smatrajo kitajski komunisti za vojne zločince. Prvi na listi je general Chiang Kaishek, njegova žena, potem pride sedanji predsednik vlade Sun Fo in skoro vsi vrhovni vojaški in politični uradniki sedanje nekomunistične Kitajske. S tem so komunisti prekrizali načrte za pogajanja za sporazum med narodno kitajsko vlado in komunističnim poveljstvom. Pokazali so, da hočejo za vsako ceno sami postati absolutni gospodarji vse Kitajske.

Društveno življenje Slovencev v Belgiji

Pokojni Lojze Hribar je ne-utrudno gojil slovensko pesem. Z njo je vedril in vzgajal srca rudarjev in tako zvesto služil Bogu in narodu. Toda njegovo telo ni bilo ustvarjeno za delo v rudniku. Čutil je, da mu prah in vročina v jami hitro rahljata šibko zdravje. Tudi prečute noči, ki jih je posvetil pevskim vajam in pisanju not, so dodale svoje. Slutil je, da bo mlad umrl in tega ni skrival svojim prijateljem. Ta plemeniti in pošteni fant je to slutnjo zaupal tudi svojemu dekletu in ji svetoval naj si rajši izbere drugega, s katerim bi mogla biti dalj časa srečna, češ: "Kaj bi Ti pomagalo, če bi bila z menoj srečna v začetku, pa bi po dveh, treh letih postala vdovica." Kar so prijatelji smatrali samo za šalo veselega Lojzeta, je v jeseni 1936 postala resnica. Lojze je po kratki bolezni umrl, star komaj 31 let. Z njim je legel v tuji in v grob slovenski rudar, ki je znal svoje talente tako uporabiti, da je pustil globoko sled za seboj. O njegovi izredni priljubljenosti je pričal pogreb, ki se je izpremenil v pravi triumf. Noben ravnatelj največjega podjetja v Eisdeni ni imel tako veličastnega pogreba, kot ta naveden slovenski rudar. O Vseh Svetih se Slovenci vedno zbere na njegovem grobu in pomolijo za pokoj njegove duše. Njegov pevski zbor mu ob tej priliki zapoje nekaj pesmi, med njimi tudi "Zvonovi," ki jo je sam uglasbil. Če hočete Slovence v Limburgu navdušiti za skupnost, jih morate spomniti na Hribarja.

Pri Hribarju sem se malo dalj zadržal, ker je prav, da o tem izrednem slovenskem fantu, rudarju in pevovodji v tujini izvedo nekaj tudi ostali naši ropaki. Nam vsem izseljencem in beguncem je lep zgled, kako bi morali tudi mi žrtvovati svojo komodnost in uporabiti vse svoje sposobnosti, da svojim sorojkom pripravimo košček domovine v tujini. Hribarjev zgled tudi dokazuje kaj more doseči preprosti delavec z močno voljo, čistimi nameni in veliko podjetnostjo.

Poleg pevskega društva "Zvon" so imeli tu Slovenci še "Podporno društvo" in "Društvo sv. Barbare." To zadnje je imelo versko-kulturni in socialni program. Napravilo si je tudi lepo knjižnico. Vodilni možje v tem društvu so bili Franc Kovačič in Anton Globevnik oba iz škocjana pri Mokronogu, Anton Skok iz Rogaske Slatine, Davorin Bračko iz Brežic ter Franc Petelin iz Sevnice.

Vse društveno delo je prekinila vojna. Po vojni so obnovili društvo sv. Barbare ki ima sedaj vse kar so poprej delala vsa slovenska društva. Pevski zbor, ki ga vodi sedaj najboljši prijatelj in sodelavec pok. Hribarja, g. Štefan Rogelj, spet v polni meri zopet vrši svoje poslanstvo. Tudi tuji dobro vedo, da je pri slovenski sv. maši najlepše petje. — F. Z.

Sv. Stolica protestira proti aretaciji kardinala

Vatikan. — Sv. Stolica je slovesno protestirala proti aretaciji kardinala Jožefa Mindszentyja in razglašeno je, da so vse osebe, ki so kakorkoli v zvezi s tem dejanjem, izključene iz katoliške Cerkve.

PRI TEJ HIŠI SO PA IMELI DOSTI MESA NA MIZI

Windsor, Ohio. — Pri Kovachevih so imeli za praznike dovolj fine pečenke na mizi. En srnjak in ena srna sta poskrbela za to. Joe Kovach, ki ima svojo farmo pri Hartsgrrove, O. je ustrelil na svoji zemlji velikega srnjaka, ki je tehtal 381 funtov. Potem je pa še njegov sin podri eno srno na očetovi farmi, ki je tehtala 203 funte. Mlajši Kovach je imel hude skušnjave, predno je upal po srni. Postavilo se mu jih je namreč kar šest in izbral je, seveda, najlepšo.

Tri pogodbe med Jugoslavijo in Anglijo

London, Anglija. — Kakor smo že poročali so Britanci in Jugoslavlani podpisali trgovsko pogodbo. Pravzaprav so bile istočasno podpisane tri pogodbe. V prvi pogodbi se je zavezala Jugoslavija, da bo plačala 4 milijone 500 tisoč dolarjev odškodnine za angleško premoženje, ki je bilo konfiscirano in nacionalizirano v Jugoslaviji. V drugi pogodbi sta državi sklenili trgovski sporazum, da bosta do septembra 1949 izmenjali za 30 milijonov dolarjev blaga v medsebojni trgovini. V tretji pogodbi sta se državi dogovorili kako bosta postopali glede posestev in premoženja, ki ga imajo bodisi angleški državljani v Jugoslaviji ali Jugoslavlani v Veliki Britaniji, ki pa ni vpoštevano v prvi pogodbi.

Sumner Welles obležal v snegu in skoro zmrznil

Washington. — Bivši tajnik in eden najožjih sodelavcev pokojnega Roosevelta, Sumner Welles je dobil nenaden srčni napad ponoči ko je šel na sprehod po snegu preko polja. Zjutraj ga je našel deček sosedovega farmerja ležati v snegu. Mož je bil na videz že zmrznjen. Vendar so ugotovili, da je bila zmrznjena samo obleka, mož sam pa je bil še živ. Odpeljali so ga hitro v bolnico in zdravniška poročila pravijo, da je še mogoče, da bo okreval. Sumner Welles je imel že več lažjih napadov in je zadnji čas zelo mnogo trpel radi nespečnosti. Zato je ponoči pogosto vstajal in šel na izprehod. Posebno je bil pobit zadnji čas vsled smrti svojega bivšega sodelavca Mr. Duggana.

Ostre odredbe proti nizozemskemu prometu

London. — USA je ukinila pomoč po Marshallovem načrtu za nizozemsko Indijo, Indija in Pakistan sta prepovedali vstop vseh nizozemskih zrakoplovov na njuno ozemlje. Isto je napravil Ceylon, ki je prepovedal tudi pristajanje nizozemskih ladij v ceylonskih lukah. Med delavci in njihovimi organizacijami je propaganda naj vse bojkotira nizozemske transporte in blago.

Ne odlašajte! Nabavite si BESEDNIAK DR. KERN

dokler je še zaloga. Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.25 v ameriških dolarjih. Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O. U. S. A.

Nizozemska kraljica pravi da hoče dati Indoneziji pravično vlado

Amsterdam, Nizozemska. — Nizozemska kraljica Julijana je v svoji božični poslanici povdarjala, da bo vojaška akcija, ki je v teku v Indoneziji, privedla deželo k miru in demokratični vladi. Obljubila je, da bodo Nizozemske oblasti jamčile vsem Indonezijcem štiri osnovne svobode: svobodo vere in prepričanja, svobodo zborovanja in združevanja, varnost in rešitev od pomanjkanj.

Med tem je nizozemska vojska brez ozira na sklep Zveze Narodov dalje osvajala Indonezijo in preganjala upornike. Nizozemski diplomati so zadovoljni, da je Zveza Narodov s svojim sklepom samo priporočila, da se takoj ustavi vojne operacije, ni pa tega strogo ukazala. Nizozemska vlada bo poslala svoj odgovor Zvezi Narodov.

Judje hočejo potisniti Egipčane iz cele Palestine

Tel-Aviv, Palestina. — Judovski čete vztrajno in uspešno nadaljujejo boje proti egipčanski vojski in južnem delu Palestine in zlasti v pokrajini Negev. Judovski vojaško poveljstvo očividno hoče čimprej potisniti vse egipčanske vojske na mejo Egipta samega. Komisija Zveze narodov je obtožila Jude, da so prekršili premirje. Judovski vladni govorniki pa objavljajo, da je judovska vlada še vedno pripravljena razgovorjati o miru, ni pa mogla pustiti dežele v sedanjem neodločnem stanju.

Rusi aretirali 6 ameriškanih vojakov

Frankfurt, Nemčija. — 6 Amerikancev je aretirala ruska policija na meji med ameriško in sovjetsko cono Nemčije. Aretacija se je izvršila potem ko so padli z obeh strani nekateri streli.

Razne najnovejše svetovne vesti

NEW DELHI, INDIJA. — Indija hoče organizirati narode južno-vzhodne Azije, da bi nastopili enotno proti vsakemu vmešavanju azijskih sil v zadeve azijskih narodov. Hoče vstvariti azijski blok narodov pod svojim vodstvom in z geslom: "Azija Azijcem." New Delhi je postalo mesto vseazijskega gibanja, ki je zelo živahno zlasti sedaj, ko indonezijski nacionalisti prosijo pomoči pri vseh sosednjih narodih proti nizozemski vojni operaciji. Za enkrat Indija sama Indonezijcem ne more pomagati, ker nima mornarice, vendar bo to gibanje verjetno imelo še zelo močne in dolgotrajne posledice. Indija in Pakistan se že pogajata za skupen nastop proti vsakemu vmešavanju v azijske zadeve.

WASHINGTON. — USA so sedaj formalno predlagale naj se 7. februarja sestanejo zastopniki zunanjih ministrov in začno razgovore o mirovni pogodbi za Avstrijo. Kot smo že poročali, so že poprej vse štiri velesile pristale na to, da se pogajanja obnove. Londonska vlada je že javila, da je pripravljena na konferenco dne 7. februarja. Avstrijski predsednik vlade je izjavil, da je vest in upanje, da se bo zaključila mirovna pogodba za Avstrijo, najboljša novica, ki jo je mogel dobiti avstrijski narod za letošnji Božič.

TOKIO, JAPONSKA. — Nizozemska vlada je odobrila trgovsko pogodbo z Japonsko. V smislu te pogodbe bosta obe državi dobavili druga drugi vrednost blaga za 90 milijonov dolarjev.

BUDAPEST, MADŽARSKA. — Madžarska komunistična vlada je dala zapreti najvišjega rimsko-katoliškega cerkvenega dostojanstvenika kardinala Jožefa Mindszentyja. Komunistične objave po radiu razglašajo da je kardinal obtožen veleizdaje, da je poskušal zrušiti vlado in režim, da je vohunil v korist tujih sil in da je uporabljal tuj denar nezakonito.

Kardinal je bil že dolgo v boju z madžarsko komunistično vlado. Nasprotoval je vladnim odredbam, ki so konfiscirale katoliške šole, preprečile pouk veronauka v šolah in katoliško vzgojo. Že pred tem je bil aretiran kardinalov tajnik Lajoš Zachar in več drugih osebnosti, ki so bili kardinalovi najožji sodelavci.

VISOKOŠOLCI POŠILJAJO POZDRAVE

Madrid, Španija. — Odbor Zveze slovenskih katoliških visokošolcev želi v imenu članstva v Španiji, Italiji, Belgiji, Kanadi in Argentini, uredniškemu štabu Ameriške Domovine vsem čitateljem listu ter vsem slovenskim rojakom v Zed. državah in Kanadi srečne božične praznike in božjega blagoslova polno novo leto!

Bernik Jože, predsednik, Calle Andres Mellado 78/50 Madrid, Španija.

Darovi za begunce

Za slovenske begunce so bili izročeni v našem uradu sledeči darovi:

Naslednja društva so darovala: Sreca Marije \$17, podružnica št. 25 SZZ \$10, Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ \$10, Napredni Slovenci št. 5 SDZ \$10, Valentin Vodnik št. 35 SDZ \$5, podružnica št. 21 SZZ \$5.

Posamezniki so darovali: Carl Vintar, 5704 Bonna Ave., \$20; Mrs. M. Trambush in hčeri, Hazel Park, Mich., \$10; Mrs. Frances Garbor, Barberston, O., \$10.

Po \$5: Matt Penko, 1338 E. 81 St.; neimenovana, Mr. in Mrs. Louis Laginja, Anton Kresse, 1228, Addison Rd.; Anton in Frances Osaben, Barberston, O.; neimenovana po Rev. Francis Baraga.

Po \$2: Louis Lustic, 1305 E. 133 St.; Joe Offak, 5801 Dible Ave.; Joan Simončič, 6404 Carl Ave.

Po \$1: Mrs. Mary Mišmaš in Frank Lach (West Park). Peter Dualiza iz Indianapolis, Ind.

Iskrena zahvala vsem skupaj ter apeliramo še na druga dobra srca, da bi darovali po svojih močeh za slovenske reveže.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

1,800 mašinistov v stavki — Pri Warner and Swasey Co. je začelo stavkati 1,800 članov mednarodnega združenja mašinistov. To je prva stavka pri tem podjetju po 33. letih. Unija je zahtevala 19c povišanja na uro, kasneje pa znižala svojo zahtevo na 10c in zahtevala plačane praznike. Pogajanja so se prekinila zadnji četrtek. Podjetje je ponudilo 5 do 15c povišanja na uro, pa je hotelo ukiniti 5% povišanje, ki so ga doslej imeli uslužbenci po vsakih 5 let službe.

Znižanje dobave plina — Vsled ostrega mraza je v clevelandski okolici East Ohio Gas Co. napovedala, da mora za 25 odstotkov znižati dobavo plina za industrijske potrebe, da bi ga imela dovolj za zasebna stanovanja in za trgovino.

Nove uradnice — Podružnica št. 47 Slovenske ženske zveze je izvolila za prihodnje leto sledeči odbor: Predsednica Teresa Bizjak, podpredsednica Antonija Dolinar, tajnica in zapisničarka Helen Tomažič, 8804 Vineyard Ave., tel. VU 3-6417, blagajničarka Jennie Pugelj, nadzornice: Agnes Zagar, Agnes Rua in Ivanka Bizjak, duhovni vodja Rt. Rev. J. J. Oman. Seje so vsako 2. soboto v mesecu ob 7:30 zvečer pri Bizjakovih na 8601 Vineyard Ave.

Nov naslov — Jerry Lukanc naznanja, da se je preselil iz 13545 Othello Ave. na 19307 Cherokee Ave., tel. KE 8509.

Četrta obletnica — V četrtek ob pol sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. vojaka Michaela Dime v spomin 4. obletnice njegove smrti.

Za 7-dnevno — V sredo ob 9. bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Joseph Furlana ob priliki 7-dnevne njegove smrti.

NOVI GROBOVI

Mary Hodnik — Po dolgi bolezni je umrla Mary Hodnik, po domače Blekarjeva na 1203 Addison Rd. Bila je 67 let stara, rojena v Dobu pri Domžalah, odkoder je prišla v Ameriko pred 40 leti. Zapuša soproga Johna, sin John in Louis in tri vnuke. Bila je članica St. Clair Grove WOV, dr. Napredne Slovenke in dr. Svobodomiselnice Slovenke. Pogreb bo v četrtek ob 2. popoldne iz Zakrajskega pokopnega zavoda na pokopališče Highland Park.

Zmešnjava in upor v Shanghai

Shanghai, Kitajska. — Ubogi ljudje in spekulanti so skušali zdanje dni izmenjati denar in ga zamenjati za zlato, da bi imeli vsaj neko vrednost v bodočih hudih dneh, ki jih pričakujejo. Velika množica se je nabrala pred bankami in prekupeci zlata. Ker je posel še prepočas, je nastal nemir in upor. Bilo je več mrtvih in težko ranjenih. Policija je bila brez moči. Nemiri po mestu so trajali ves dan in še zvečer je policija pobirala ranjence po ulicah.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DERBEVEC, Editor) Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	1949	1950
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 254 Tues., Dec. 28, 1948

Gospodarsko in politično združenje Evrope

Ob koncu leta v Ameriki niso kaj prida zadovoljni z napredkom stvari v Evropi. Amerika je v minulemu letu delala za splošno zedinjevanje evropskih narodov pred železno zaveso. Hotela je, da evropski narodi razumejo veliko nevarnost, ki jim preti od vzhoda, da spoznajo, da razdeljeni ne bodo mogli živeti niti v miru, kaj šele v slučaju kake vojne nevarnosti.

Amerika je svetovala zedinjenje. Ni pa hotela, da ona določa pota in sredstva. Prepustila je evropskim državam, da podreje svoje posebne poglede skupni nujnosti in same odredijo način kako da bodo prišle do združenja svojih gospodarskih in političnih moči.

Povsod v Evropi je bila misel sama sprejeta. Vsi državniiki so jo ponovno imenovali kot edino rešitev. Sestali so se in razpravljali. Preko tega pa niso prišli z edino izjemo Belgije, Nizozemske, in Luxemburga, ki so napravile vsaj carinsko zvezo. Vatikan je ponovno povedal, da je združenje Evrope rešilna misel za krščanske narode ne le v Evropi, tudi za krščanstvo vsega sveta. Pa so vendar uspehi slabotni. Nikjer niso te ideje prenesli v narodne množice, nikjer niso sestavljali političnih programov in del s tem končnim ciljem.

Evropejci sodijo, da so Amerikanci nepočakani. Sodi, da je Evropa pregloboko v svoji preteklosti, prevč navajana na svoj način urejevanja narodnih in državnih stvari, da bi mogla kar preko noči uvesti dalekosežne reforme za katere bi morale vse države žrtvovati velik del svojih prerogativ in vsak narod del svojih dosedanjih svoboščin in samostojnosti. Amerika sodi, da so ti ugovori smotni, da Evropejci ne razumejo dalekosežnosti sprememb v svetu po drugi svetovni vojni, da se dajo voditi po škodljivih pokrajinskih in narodnostnih ozirih in da bo Evropa to svojo sebičnost še drago plačala.

Na gospodarskem polju je mogla Amerika še največ vplivati, ker narodi Evrope ne morejo na noge brez ameriške pomoči. Pa tudi tu je morala v mnogočem popustiti, ker so Evropejci trdili, da ne morejo misliti in delati kot Amerikanci, da hočejo Evropejci ostati. Velika Britanija, ki je najmočnejša med evropskimi silami in zato še vedno odlična, je sama v precepu. Rada bi pa tudi obdržala vse prednosti, ki jih uživajo britski otoki, ker je tam sedež še vedno svetovnega imperija. Zato so Britanci ovirali vsako spremembo resničnega dnevnega življenja in zagovarjali počasi postopek. Skušali so dobiti druge Evropejce k skupnim razpravljanjem o gospodarskih načrtih, k izmenjavanju gospodarskih in političnih informacij, k medsebojnemu razpravljanju finančnih in produkcijskih sredstev, niso pa nikjer hoteli, da bi se osnovala skupne ustanove s kakršnokoli izvršilno močjo. Oni sodijo, da naj združenje raste iz skupnega kritja gospodarskih potreb življenja, ki naj se razvija in širi. Zato so propagirali mednarodne gospodarske načrte, postopno povečanje skupne informacijske službe, skupno določanje o gradnji novih industrij, skupno določanje novih trgovinskih sredstev in zvez in slično. Istočasno so nastopali pa proti vsaki učinkovitejši odredbi, kakor odpravljanje carinskih mej, odpravljanje kvot, organiziranje skupne nadzorne službe v trgovskem in osebnem prometu. Trdijo, da se vse te odredbe morejo izpeljati le če države pristanejo poprej na politično zedinjenje, če odpravijo svoje dotedanje suverenosti in prenehajo biti to kar so — dosedanje evropske države. K temu pa zopet nihče ni hotel pristati in ponovno se je slišala sodbda, da je taka državno-politična evropska unija utopija, ki še dolgo ne bo praktično prišla v poštev.

Pod pritiskom evropskega Marshallovega obnovitvenega načrta je sicer zapadna Evropa morala pristati na neke gospodarske skupne odredbe, ker bi sicer nihče ne dobil pomoči. Toda Amerika bi rada videla, da Evropejci prav na tem primeru uvidijo nujnost skupnosti in v svojem lastnem gospodarstvu in da zanj ustanove trajna skupna pravila in organizacije, ki bodo jamčile, da skupnost ostane. Amerika hoče da Evropejci uvidijo da nobena težava ne sme biti nepremostljiva, nobena žrtev poedinih dosedanjih gospodarskih edinic pretežka, če je treba uveljaviti skupnost radi skupnega končnega uspeha.

Kakor stvari doslej stojijo, bi se moglo zgoditi, da bo Evropa razpadla zopet v svoje male, med seboj si nasprotujoče dele in dilačice, kakor hitro bo potekla doba Marshallovega načrta in bo usahnula ameriška pomoč. Amerika pa je prepričana, da bi v tem slučaju uspeh in namen obnovitvenega dela ne bil dosežen in Evropa bi zopet postala plen raznih invazij in okupacij.

Evropejci, ki pravijo da poznajo svoje narode in njihove voditelje, včasih na vsa usta povedo, da se bo Evropa spametovala in združila šele, kadar jo bo k temu prisilil zopet nek nov diktator, ki bo brez vprašanja združil vojaško

organizacijo razcepljenih držav in politično vsilil svojo voljo. Le redki upajo, da bo počasi Evropa tudi svobodno prišla k potrebnemu združenju in še med temi mnogi povdarjajo, da zato ne bo imela dovolj časa.

V Ameriki se povdarja, da bo morala kmalu ona sama odločiti ali se bo zadovoljila z dosedanjim "sodelovanjem", nagovarjanjem in pomaganjem ali pa bo morala poprijeti za bolj odločna sredstva, da zagotovi uspeh svojega prizadevanja in investicij v evropski obnovitveni program.

Zdravljenje Evrope bi moglo biti počasnejše, če ne bi na vzhodu bilo nevarnosti, da vsak čas Evropa mora zastaviti svoje moči za skupno obrambo in rešitev. Ta nevarnost pa je tem večja, čim bolj je Evropa v svojem zedinjevanju počasna. Izgubljanje časa bo lahko usodno. Položaj na daljnem vzhodu bo zahteval vso pozornost in veliko in vedno več sredstev. Evropa bo k skupnim naporom za rešitev morala prispevati vsaj s tem, da se sama uredi in pripravi. Leto 1949 bo v tem oziru zanj zelo odločilno.

ZVEZA SLOVENSkih DRUŠTEV NAJSVETEJŠEGA IMENA

Ustanovljena

30. maja

1938

Clevelandu,

Ohio

"VSAK KATOLIŠKI MOŽ NAJ BI BIL ČLAN DR. NAJSV. IMENA"

Častni duhovni vodja: RT. REV. J. J. OMAN, 3547 E. 80 St.
Duhovni vodja: REV. VICTOR TOMC, 6019 Glass Ave.
Častni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62 St.
Predsednik: MATT F. INTIHAR, 21401 Naumann Ave.
I. podpredsednik: JACOB RESNIK, 3590 E. 81 St.
II. podpredsednik: JOHN STOPAR, 245-15 St. Barberton, O.
Tajnik: FRANK A. HOCHER, 21241 Miller Ave.
Blaginjak: LAWRENCE BANDI, 6727 Edna Ave.
Zapisnikar: ANTON MELJAC, 7820 Union Ave.
I. nadzornik: LAWRENCE PAVSEK, 1190 E. 147 St.
II. nadzornik: MICHAEL KOLAR, 1160 E. 71 St.
III. nadzornik: MICHAEL ANZLIN, 712 E. 156 St.
Reditelj: FRANK SNYDER, 3529 E. 81 St.

Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecih: januarja, aprila, julija in oktobra. Zveza deluje edino za dobrodelne namene in za uspeh katoliške vere.

Možje in mladeniči, pristopite v lokalno društvo Najsvetejšega imena v vaši župniji ter boste postali obenem tudi člani Zveze.

BESEDA IZ NARODA

Slovenske visokošolke pozdravljajo

Zaragoza, Španija. — Študij nas je odtrgal od ostalih skupin slovenskih beguncev. Zato smo prišle letos meseca marca v Španijo. Tukaj smo našle dobre ljudi, ki nam pomagajo, da lahko v miru studiramo. Ob knjigah nam je hitro minil čas. Vsakdanje delo nas je nekoliko oddaljilo od splošnih slovenskih problemov. Zelo smo vesele, ker dobivamo v zadnjem času "Ameriško Domovino", za katero vam prisrčno hvala. Tako izvedemo, kaj se godi po svetu in kod hodijo ter kako se imajo Slovenci doma in v tujini.

Majhen slovenski otoček smo v tujem svetu, podoben drugim številnim, ki nastajajo v Združenih državah, v Kanadi, v Argentini in drugod. Z vsemi našimi ljudmi nas veže vera in zaupanje v Boga ter ljubezen do domače zemlje.

Letos bomo prvič obhajale božič čisto same. Zato bi rada povedale vsem Slovincem, ki bodo prav tako osamljeni in daleč od doma prižigali lučko ob jaslicah, da se jih bomo spomnile pri polnočnici. Tam bomo prosile novorojenega Kralja, da napolni vsem duše z Mirom, ki so ga oznanjali angeli na Betlehemske poljanah.

Za novo leto želimo vsem sreče in uspeha pri vsakdanjem delu!

Lepo pozdravljamo slovenske visokošolke v Španiji.

Ivanka Velikonja,
Janja Žužek,
Zaragoza, Calvo
Sotelo 3-60,
Spain

— Amerikanci porabijo 11 milijonov funtov maščob in olja na leto in sicer: 67 odst. v hrani, 20 odst. za milo in 8 odst. za razne barve in varnise.

Nekaj novic iz spitalskega laborišča

Transport za Argentino

Nas, v Spittalskem taborišču se vedno bolj prijemlje "reisel-fiber." Kakor strela z jasne, je bila med nas udarila novica: še v teku meseca septembra odide iz Spittala prvi transport Slovencev v Argentino in sicer 200 ljudi. Priprave so že v polnem teku. Določene so bile osebe za transport, po večini večje družine, zdravniški pregledi so se vršili, 13. septembra pride argentinski konzul vidrat potne liste in zaveda bo urejena. Ta novica je med ljudmi zelo ugodno odjeknila.

V Brazilijo so odpotovali

V nedeljo 5. sept. je odšel od tukaj prvi transport v Brazilijo. Vsega skupaj 78 ljudi, med njimi 43 Slovencev. Ker bodo rojake v tujini zanimala imena, jih tukaj navedemo: Dolenc Anton s 7 člani družine iz Kamne Gorice na Gorenjskem; Lombar Katarina s 2 članoma družine iz Kamne Gorice na Gorenjskem; Hribljan Anton s 4 člani družine iz Velikih Lašč na Dolenjskem; Zakrajšek Jože iz Podstrme; Mestnik Jože iz St. Vida pri Stični z ženo Marijo, roj. Marn iz Zaloga pri D. M. v Polju; Mirt Stanko in Mirko iz Ljubljane; Omeje Ivan s 3 člani družine iz Kovorja pri Trzinu; Regali Ivan s 4 člani družine iz Kamnika; Rožič Franc s 6 člani družine iz Prikornice št. 23, pri Moravčah; Tirbič Franciska in Ivanka iz Moravč; Sekne Janko s 3 člani družine iz Vogelja, Senčur pri Kranju.

Cilenci in dekleta za Kanado še vedno čakajo in prav nič se še ne ve, kdaj bodo odražali. Neveste, katerim so ženinji že ušli v Kanado, postajajo ne- strpne.

Možile in ženili so se

Ker smo že pri nevestah in

ženinih, naj omenimo še, kako smo se v taborišču možili in ženili. V mesecu juliju in avgustu smo imeli nič manj kakor 12 parov, ki si je pred oltarjem in državnim uradnikom na Standesamtu obljubilo zvestobo do groba. Ko pišemo to poročilce, se spominjamo, kako veselo je bilo ženitovanje. Peli smo, da so se kar barake tresle. Jaz pa nisem pel, ker zraven nisem bil! Pa vseeno vem, da so se vzeli: Vinko Bokalič, kmet iz Pristave pri Mengšu in Pavla Iglič, šivilja, Prevoje, župnija Brdo; Sifer Franc, nameščenez iz Stražišča, župnija Smartno pri Kranju in Suštaršič Antonija, šivilja iz Ljubljane; Sveder Pavel, telovadni učitelj, in Sifer Antonija, Stražišče; Draksler Franc iz Praš pri Moravčah in Marija Franko, delavka iz Brusnic pri Novem mestu; Blota Ignac, glasbenik, iz Jarš pri Ljubljani in Platiša Ivana, učiteljica iz Pungarta pri Sori; Virant Franc, kmet iz Velikih Lašč in Knava Marija iz Retja pri Loškem potoku; Grošelj Mihael, kmet iz Kostanj — Smartno pri Tuhinju in Marija Grile iz Andergasa pri Velesovem; Šurman Božidar, govednik, Ljubljana in Dermastija Vera, šivilja iz Dravlj pri Ljubljani; Dermastija Franc, ključavničar iz Dravelj pri Ljubljani in Angela Us, pletilja iz Male Lesni pri Lukovici; Stremfelj Ludvik, električar iz Bračun pri Škofji Loki in Dermastija Marija iz Dravelj pri Ljubljani; Mestnik Jože električar iz St. Vida pri Stični in Marn Marija, pletilja iz Zaloga pri D. M. v Polju; Kolkaj Janez, kmet, Javorje nad Škofjo Loko in Osredkar Franciška, posestnika hči iz Črnega vrha nad Škofjo Loko.

Taboriščne grde in še kaj

Letos je bilo v našem taborišču zelo prijazno okrog barak, vse je bilo v zelenju. Vrtnice grde so smeli ljudje sami obdelati. Da bi videli te lepe vrtnice, polni so živobarvnega cvetja, salate, rdeči paradizniki se vam povsod ponujajo, fižol je zaradi obilice dežja bujno obrodil. Lani je bilo vse taborišče en sam od gosenic požrt zelnik, letos pa je bujen vrt. Božja travica tako lepo uspeva, da zglejajo nekatere grde kot palmovi gaj. Med lepim zelenjem pa se pno brezštevilne plenice. No, ja, kaj se muzate! Plenice, iz ameriških "gift" zakljev narejene ali pa iz dosluženih srajc in podobnih "rekvizitov." Saj je v taborišču za teto štokrlo bilo in je še vedno dosti posla. Precej ljubkih paglavcev je nanesla doslej. Ne bo nas še konec. Pa smo slišali, da se je pri vas tam zunaj ponekod tudi štokrlo zmotila. Nerodna reč, takale pomota!

Tudi smrt se golaša

Včasih pa tudi malo požalujemo in pojokamo. V teku enega meseca je smrt kar dvakrat udrla v naše taborišče in upihnila luč življenja: RŽEN JOŽE-tu, iz Trnja, obč. Stara Loka. Roj. je bil 10. jan. 1915., pismonoša. Zdravil se je točno leto dni v naši TBC bolnici in umrl 17. avg. 1948. Pokopan je v Spittalu; DRAKSLER JOŽE-tu iz Zbilja, župnija Smlednik. Roj. 13. mar. 1878. v Praškah, župnija Smartno pri Kranju, umrl je v bolnici v Beljaku 21. avg. 1948. Pokopan na spital-skem pokopališču.

Sole so oživele

V šolskih barakah postaja zopet živahno. Dva meseca glavnih šolskih počitnic sta minila. V ljudski šoli in v gimnaziji je vstopanje učencev.

Pravi živčav je v ljudski šoli. Vpisanih je nad 300 otrok, prevladujejo dečki, katerih je 166. Ker je otrok veliko, je šola razdeljena v 16 oddelkov, v katerih bo poučevalo 16 učiteljic in dva učitelja.

Ljudski šoli je priključen tudi otroški vrtec, v katerega zahaja 120 otrok.

Gimnazija bo letos v novih

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Ljudje, to se pravi Amerikanci, se neumniki, ki v tak dremj postavijo svojo železniško postajo. Tako sva ugotovila v Vrhničanu, ko so nas na čikaški postaji izbrali iz vlaka. Nikoli ne bomo živi prišli iz tega dremja! Nekdo je moral našim kazati pot, ker vrsta je hitela, kakor čebele za matico, kdo ve kam. Midva z Vrhničanu pa za njimi. Pa ko bi mogel človek stopiti, kakor se stopi! Pa sem rinil zdaj iz te, zdaj iz one gručice ljudi, sredi katere sem se nenadoma znašel. Večkrat je že prišlo tako daleč, da nisem mogel kovčega izpuliti izmed človeških teles. Odrinil sem in pehaj od sebe včasih s hrptom, včasih z rameni. Ljudje so nekaj vpili, pa jih nisem utegnil vprašati, kaj bi radi.

"Mene se drži!" sem vpil Vrhničanu, ki je pritisel za me noj. "Da se ne bo izgubil." Če bo tak dremj na sodni dan, se nas Bog usmili. Samo to glej, da te ljudje ne dobe podse, kajti nikoli več ne bi vstal. Le kar se vsakemu tako mudi!"

OZNA ga je nameravala odpeljati

Za konec pa še zanimivo storijo. V nedeljo 15. avgusta so partizani nameravali ugrabiti Ivkoto Kepica iz Čerkelj pri Kranju. Po nekem Avstrijcu, ki ga seveda Kepic ni poznal, mu je neki neznan človek iz Beljaka poslal obvestilo, da ima zanj. Med lepim zelenjem pa se pno brezštevilne plenice. No, ja, kaj se muzate! Plenice, iz ameriških "gift" zakljev narejene ali pa iz dosluženih srajc in podobnih "rekvizitov." Saj je v taborišču za teto štokrlo bilo in je še vedno dosti posla. Precej ljubkih paglavcev je nanesla doslej. Ne bo nas še konec. Pa smo slišali, da se je pri vas tam zunaj ponekod tudi štokrlo zmotila. Nerodna reč, takale pomota!

Nič ne pomaga

Orožnik ustavi ponočnega voznika na cesti in zarentači nad njim: "Tristo medvedov! Ali ne veste, da morate imeti ponoči svetilko na vozu."

Voznik: "Vse to dobro vem, ampak vse skupaj nič ne pomaga, ker moja kobilica je itak slepa in je vseeno, če ji svetim ali ne."

Plevel in rože

Stari upokojenec Jaka je ravnal nekaj plet na svojem vrtniku, pa pride mimo njegov stari prijatelj Luka in pravi: "Kaj pa delaš, Jaka?"

"Rože čistim, pa je toliko plevela, da skoro ne vem, kaj so rože in kaj plevel."

Ampak dva krepka Kranjca se ne dasta kar tako odnesti! Ako naju je zajel plaz ljudi, ki so šli v drugo smer in je kazalo, da bova omagala in šla z njimi, sva krepko pritisnila in plaz se je razdelil ter naju pustil naprej. Mālo sva bila živa, ko sva končno prišla iz gnječe in se pridružila naši ekspediciji, ki je čakala v kotu prostranega kolodvora. Mojemu Vrhničanu je naš vodnik na nekakšno vižo dopovedal, da se tukaj naša pota križajo in da bo stopil na ta in ta vlak, ki ga bo odpeljal v Waukegan. Mi drugi bomo sedli pa na drug vlak, ki nas bo odpeljal proti severu, v Duluth in od tam zopet nazaj v Kanado.

"Na, ta je pa lepa," sem godrnjal, ko sem se pripravljala, da se poslovim od Vrhničana. "Najprej so nas privlekli sem v Ameriko, zdaj nas mislijo odpeljati pa zopet nazaj v Kanado. Vrag jih moti, kali, da se vozimo po takih ovinkih. Kaj se ve, če se nismo nalašč pripeljali sem do Čikega, samo da smo spremili tebe. No, pa če smo že tako blizu, bi te lahko spremili še do Waukegana, ali do ameriške Vrhnice, kakor sem slišal, da pravijo čistemu kraju. Torej, če ne gre drugače, pa zdrav ostani in dobro se drži v Ameriki. Ne pozabi, da si z Vrhnice doma in vedno se potegni za njeno čast in slavo. Kadar ti bo šlo kaj narobe, pa zakaj in reci, da kranjska kri ne fali. Boš videl, da Bog po-

steneha Kranjca ne zapusti, da pri tem tudi sam nekoliko pritisne. Pojdi, kamor ti je vodnik rekel, da ne zamudiš vlaka. Odslej boš moral na svojo roko. Dobro sva se razumela vse od Trsta in prav hvaležen sem ti za prijetno druščino. En cel mesec sva skupaj brodarila, pa se mi zdi kot en teden. Bogve, kako bo naprej proti Kanadi, kjer nikogar ne poznam. Pa o četuri piši domov na Vrhniko in jim reci, da jim boš poslal za voz, konje in žaganice, ki si jih prodal pod roko. Se za gajžlo lahko navržeš kakšno šestico, da ne bodo kaj rekli. Meni verjemi, prav priklupi se jim boš."

Tako sem naglo drdral zlate nauke mojemu sopotniku, prav nalašč, da bi se lože ločila. Res nisva bila dolgo skupaj, pa sva se bila v tem času kar navadila drug na drugega. Nekakšno pkroviteljstvo sem bil vzel čez, ker mi je bil fant zares všeč.

"No, pa zdrav ostani," je rekel nakratko in me gorko pogledal. Rad bi bil najbrže še kaj dodal, pa ni vedel začeti stavka. Zdi se mi, da je tudi on mene rad imel, pa ni znal povedati. Moja roka, ki na kmetih ni dosti delela in je bila radi tega bolj gosposka, se je kar zgrubila v njegovi krepki dlani. Stisnil mi jo je pa tudi tako, da so nohtovi na prstih kar pobledeli. S stiskom roke je povedal dosti, več kot kdaj drugi v poldrugo uro trajajočem slavnostnem govoru. Brdavs, sem si mislil, roko mi boš zmečkal, in mu jo izpuli.

Odšel je in še dolgo sem videl njegov zelen klobuk, ki je rinil med množico. Na desno stran ga je bil pomaknil, da bi ljudje vedeli, da je postava, ki je pod klobukom zrasla, zrasla na slovenskem zelniku, ki je ne podere vsaka sapa. Bog s teboj, sem dahnjal za njim in se obrnil k potnikom, s katerimi bomo poslej romali v Kanado, kakor bomo vedeli in znali.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

Camp 32. — V Vašem listu A. D. sem zadnje čase opazil posebno stran, ki je namenjena nam, novim Slovincem v Kanadi. Z veseljem jo prebiramo vsi, kajti v njej izve mo marsikaj, kar nas zanima. Posebno pozornost vzbujajo članki, ki jih pišejo naši novi naselenci iz Amerike. "Domovina" prihaja redno med nas, kljub temu, da smo daleč na severnem delu pokrajine Ontario. Naša "vas" leži 35 milj severno od mesta Avinon v gozdni puščavi. Uradni naziv za ta kraj je "Camp 32" Vas ni velika, kajti šteje komaj 5 "lepih" v najboljšem sanju stojičih barak. S'ojni na hribčku in kamorkoli se ozreš, ne vidiš nič drugega, kot samo gozd. V tem taborišču je 10 Slovincem in nekaj vzhodnih braov. V taborišče smo prišli 1. oktobra 1948. Delamo v gozdu in sicer napravljamo les za papir. Delo kot tako je precej naporno in zahteva kar veliko kalorij. Toda sedaj smo se že privadili in delo gre vsak dan bolj od rok. Sedaj lahko rečem, da smo že stari gozdarji, saj v tem "specialnem poklicu" delamo že od oktobra.

Lepi sončni dnevi so za nami. Na mesto njih pa nam delata kratek čas sneg in mrzli veter. Kljub mrazu, pa se nam delo v gozdu zelo dopade. Ko pridemo v gozd na svoje mesto, te že pozdravijo drobne ptice in male vervece, ki prosijo drobtinice kruha za vsakdanje njihovo življenje. Mi, ki vemo, kaj je biti lačen, pa se večkrat spominjamo na Ameriško Domovino, ki je v njej tako lepo zapisano "Odprti srec, odprti roke. . .", pa razdamo tem majhnim živalcem skoraj vse, kar prinesemo s seboj za kosilo. Imeli smo tudi že slučaj, da se nam je prikazala malo večja živalca "kosmatinec", katerega obiska pa nismo bili nič kaj veseli. Za tega pa ni bilo časa, da bi mu bili dajali drobtinice, temveč smo napravili strateški premik, drugače ne vem, kako bi se bil obisk končal. No, pa do sedaj ni kosmatinec še nobenega vohrustal.

V gozdu delamo kakor pač hočemo, po svoji volji. Določeno zapustiti kadar hočemo, toda to se redkokdaj zgodi predčasno, kajti vsak dela, dokler se da, kajti bližajo se božični prazniki in potrebovali bomo denar. Vsak bi bil rad prvi, pa kakor izgleda, bo samo eden. Je pač tako. Kljub temu, da je priden, pa ima smolo, da dobi slab les in vse račune mu prekriža. Sekanje in napravljajanje lesa bo trajalo še nekaj dni, potem se bo pa pričela vožnja. Kako bo to potekalo, bom pa drugič poročal. Dobrega nič kaj ne pričakujemo — bomo videli. Po trudnem delu in dobri večerji se vsak posveti svojemu delu. Eni pišejo, drugi brusijo žage in sekire, ostali se pa pogovarjajo, kako je bilo čez dan v gozdu, kako mu je smreka prevrnila "kord" in podobno.

Vsak po svoje se tako zabavamo do devete zvečer, dokler ne nastopi sladki "sleep time." — Vedno si izmislimo kaj novega, zabavnega, da nam ni dolgčas in da nam hitreje minejo dnevi našega ko večnost dolgega "kontrakta." Loči nas samo še tri mesece do njegovega konca, kar terega vsak želimo in nestrpnost k tlom, da jih lahko vsakdo pričakuje. Pri delu v gozdu se tudi precej raztrga. Dobro bi bilo, če bi imeli kako osebo z nečnejšimi rokami kot so naše, da bi nam kaj zakrpal in lajšala trpljenje ter mirila živce, da pašnik po krave nekoliko preseji jih ne bi še pri krpanju kvirili.

V eni izmed izdaj Ameriške Domovine sem zadnje čase čital jo izredno hitro ubirale proti

domu. Komaj sem jih dohajal. Ko pridem iz prvega ovinka, jih vidim pred seboj smolo. "O, presneto, kje so pa druge? . . . vkoruzi!" Hitro sem poklical psa, bilo pa je že prepozno. Ni mi mogel več pomagati. Še zapostavljen pet krav je prekoračil plot s tako naglico, da je kar hreščalo.

Tako, zdaj sem imel 30 krav na precej dobri paši. Najraje bi bil pobegnil, pa sem se spomnil enoletne pogodbe, ki me strogo veže bita na kmetih. — "Fant, kaj bo pa zdaj?" sem si mislil sam pri sebi. Kako težka naloga je bila zdaj pred menoj, toliko krav rešiti iz tako zagonetne pasti.

Ker je bila koroza že tako velika, da ni bilo v njej mogoče opaziti krav, sem se potrudil na nekoliko višji prostor, da ocenim položaj. Po gibanju koroze sem ugotovil, da so bile krave razvrščene po vsej njivi tako, kot mostvo pri nogometni tekmi. Prvo vprašanje je bilo kako odpreti past. Pohitel sem na drugi konec njive v smeri proti domu ter podrl del plota. Past je bila sedaj odprta. Vrnil sem se v ozadje. Tekma se je pričela. Bil sem napadalec na vse "mostvo" ali tukaj bolje rečeno na vse "ženstvo." Klic "kobas" to pot ni prav nič pomagal, vendar sem uporabljal mnogo izrekov, katerih pa ne smem navesti na tem mestu, gotovo bi jih tudi uredništvo lista črta. Kol je temeljito opravljal svoje delo. Brez njega bi bil gotovo ničesar ne opravil. Napadal sem v posevni smeri iz enega boka, potem pa hitro po sredi naprej. Ob drugi strani si je zelo prizadeval tudi moj zvesti pes. Koroza je padala po tleh, da sem kar mižal. Ni čuda, saj nas je bilo 31.

Ko sem pognal ves roj na svitlo, na drugi travnik, sem pričel s štetjem. Pet in dvajset — devet in dvajset. — "Kaj, ena manjka, ta jih bo pa pošteno dobila!" Godrnjaje sem šel nazaj v koroza. Seveda plot nisem pozabil dvigniti za seboj, sicer bi se tekma ponovila. Zaostalo kravo sem izročil psu, ki jo je podil po pravi poti prav do doma. Sam sem prevzel o no neubojljivo tropo, ki me je vsa preplašena čakala za plotom.

Če bi se bilo Bertlu kaj takega primerilo, bi gotovo rekel kravam: "Nu, le privoščite si je mal, saj lajtas je tok ubi slaba paša. . . ." sam bi se bil pa u-sedel kraj njive inživilgal: — "Pastirica krave pase. . . ." Pri kličih "Pastirica žganec kuha," bi se bil gotovo obližnil, "čprav notri pade ena muha." Bertl namreč še ni jedel žganec, odkar je v Kanadi.

Ker sem bil prepričan, da bo gospodar povzročeno škodo o-pazil, sem mu sam povedal, kaj se je zgodilo. Da bi se njemu ne rojilo tisto noč 30 krav po glavi, sem jih izdal samo pet. Zadostuje jih tudi pet za pov-zročitev precejšnje škode. Pokazal je fraz zadovoljstva in polglasno rekel: "The fence caput" (s plotom je konec). — Res, gorje kmetu, kadar mu po-dirajo krave štirideset-letne plov-tove.

Stari plot okrog njive sem že odstranil. Spomladaj ga bomo nadomestili z električnim, ki je zelo pripraven in enostaven. Na majhne količice pritrđimo samo eno žico, ki te pa priklipo-mo baterijo, ki vsebuje tako močan tok, da ga vsaka krava samo enkrat poizkusi.

Ob tej polomiji s kravami sem se spomnil otroških let, ko sva z bratom Francetom edino kravo zgubila na paši. Mračilo se je že, a krave nikjer. Tako sva jokala, da so naju celo doma silili. Prišla sta mama in sta-rejši brat, da sta nama poma-gala pri iskanju. Našli smo jo pozno v noč prav pri "Bajdar-jevi žagi." Takrat sem obljubil

sv. Antonu 50 para ubogaime, pa jih menda do danes še nisem poravnal. Zato menda imam tako smolo s kravami.

Letos je bila v Kanadi huda vročina. Bertl nikakor ni mogel ugasiti žeje. Mnogo si je prizadeval, da bi dobil tudi kaj pi-jake za dobro voljo, a je revež z-manj povpraševal po njej. Vendar je pogostokrat pil po slamici, toda ne vermet, kot smo ga včasih doma, kadar smo lum-pali, pač pa čisto nedolžno "Coca-cola" sladko pijačo v ma-lih steklenicah. Ta pijača ima v sebi toliko zraka, da bi bilo Bertla, ko jo je privrkal pil, skoraj zadušilo. Od tedaj jo pi-je vedno le po slamici. Precej sem se zameril svojemu gospo-darju, ko mu povem, da imamo tako pijačo v naši domovini sa-mo za otroke. V Kanadi jo pi-jejo prav vsi, od otroka do naj-težjega delavca.

Rad bi povedal tudi kaj o hrani na kmetih, vendar se bojim zamere še pri gospodinji. Nič, zamera gori ali doli, ker sem se ravno spomnil, koliko vrst ku-hanega krompirja imajo Ribni-čani, bom vseeno povedal, da imamo poleg drugih stvari iz slaščičarne vsak dan za kosilo "nevađn kumpir." za večerjo pa "kumpir kar taku." Sloven-skim dekletom, ki so zaposlene v Kanadi pri gospodinjstvu pa prav gotovo ne bo treba uporab-ljati kuharske knjige, ker jim razen krompirja in mesa vse slaščičarne pripravijo. Vsi polji-ški delavci zelo pogrešamo za-beljenih koruznih žganec; med-vejski Jože pravi, da bi bil tu-di z močnikom zadovoljen. Jo-že, še pol leta, potem si ga boš pa lahko sam skuhal.

Vsem želim prav srečno novo leto

Ivan Levstek.

V ujni

Tam, kjer teče reka Sava, tam je tvoja očetnjava, tam ti zibelka je tekla, tam ti mati kruh je pekla.

Tam so tvoji vsi spomini, ki v mladosti so ti vzklili, tam zdaj čaka nate mila tvoja lepa domovina.

Tam vzdihuje in te prosi: Vrní, hči se v svoj domači kraj, kjer te čaka in te ljubi tvoj predragi rojstni kraj!

Hči v tujini odgovarja: Jaz ne morem še domov, dokler sonce ne posije na svobodni rodni krov.

Ljudmila — Toronto.

Paris, Ont. — Božični praz-niki so tu, da bi pa tudi jaz i-mela kaj za čitati ob prostih u-rah, prosim uredništvo, da mi takoj prične pošiljati "Ame-riško Domovino." Dosedaj sva jo imele s prijateljico skupaj, a ker bi večkrat rade kar obe naenkrat brali, bi bilo skoro tre-ba raztrgati časopis. Zanimajo naju vse novice iz stare in nove domovine in luštne povestice in romani.

Mnogokrat slišim tudi o na-ših krasnih slovenskih gorah, posebno okrog Ljutomeru in Prekmurja, ki mi je tudi dobro poznano.

Pozdravljam vse Slovence ši-rom sveta posebno, če je kateri doma tam iz Perlekijske, obenem pa želim vsem vselej božične praznike ter srečno novo leto 1949.

Pušenjak Stanislava, Willett Hospital, Paris, Ontario.

Montreal, Que. — Uredništvo Ameriške Domovine prosim, da mi prične pošiljati list na moj novi naslov, da se bom zopet lahko kratkočasil z njim in pre-bral novice iz celega sveta, ki si ne morete misliti, kako me zanimajo, posebno pa novice iz moje ljubljene domovine Slove-nije. Zame je bil naročil ta list moj stric, ki je v državi Ohio,

VESTI

IZ SLOVENIJE

(nadaljevanje s 1. strani.)

nji tajnik jugoslovanskih komu-nistov v Moskvo in tam likvidi-ran kot izdajalec, in njegov na-slednik je postal po milosti Mos-kve Tito, ki je po enajstih letih tudi postal izdajalec za Moskvo.

806 DELEGATOV. — Po presledku 11 let so torej razme-re prisilile slovenske komuniste, da znova strnejo svoje vrste. V ta namen so priredili kongres. Na strankarskih sestankih je bi-lo izvoljenih 806 delegatov za kongres; udeležilo se je 792 de-legatov, drugi da so bili opravi-čeni. Med temi je 153 žensk. Delavcev je 493, kmetov 42 (ku-lakov?) 46 nameščenecv (urad-nikov) in 193 inteligentov (ali so ti brez poklica?) Tako naštevajo delegate komunistični listi. Po-prečno število let, odkar je kak delegat že član stranke je šest let in pol. Večina je torej posta-la člani med vojno. To je bila velika šola komunizma, ko so zbirali partizane po gozdovih.

KIDRIČ JE BIL EDEN GLA-VNIH GOVORNIKOV. — V vsem govoru je povedal eno sa-mo misel in ta je, da je vse cilj komunistov socialistična država. Temu je vse posvečeno. (menda tudi s e d a n j e p o m a n j k a n j e). Mudil se je izlasti veliko pri tem, kako je treba likvidirati samo-ostojnost kmetov in kako mora socialistična misel zmagati tudi na deželi. Povdarjal je, da je treba končati s prakso vladinih kmetijskih strokovnjakov, kakor da gre samo za kmetijski napredek. Ne gre komunistom samo za kaj takega, njih glavna mi-sel mora biti z dvigom kmetij-stva likvidirati samostojnost kmeta in ga socializirati. Ne sme se misliti samo na to, da bi dvignili proizvodnjo na deželi, ampak pravi: da vas postane socialistična. (Ne gre torej za to, da bi se človeku v novi drža-vi bolje godilo, ampak za to, da postane stroj, ki ga lahko komu-nistični kolovodje po svoje vr-tje. Z vsi silo se je zaletel v ta-koimenovane "kulake." Tako zmerjajo kmete, ki nočejo sliša-ti o tem, da bi šli v obdelovalne zadruge in si pustili vzeti samo-ostojnost. Ozmerjal je slovenske komuniste, da prepočasni likvidi-rano kmečko samostojnost.

TUDI DOSEDANJE ZA-DRUŽNISTVO NI SE DOBRO. Po njegovem je predvno za-družništvo gojilo kapitalizem. Hotelo je okrepiti gospodarsko moč posameznega kmeta. Seda-

za kar se mu prav lepo tem po-tom zahvaljujem.

Sporočam vsem poznanim, da sem zapustil farmerski stan in se poslovil od mojega farmerja Francoza, s katerim nisva bila nič kaj preveč prijatelja. Mi-slil je, da me bo izkoristil do kraja, pa se je za enkrat zmotil, sem se raje po petih mesecih poslovil od njega in se preselil v Montreal. Težko mi je bilo poslovliti se od mojega prijate-lja edinega Slovence, ki sem ga imel v bližini, po imenu Trpin. Tukaj pa sem dobil službo v mehanični delavnici in sem prav zadovoljen. Delo ni težko, je jezika se bo treba še privadi-ti. Potem pa upam, da se bo že dalo kaj bolje živeti kakor na farmi. Po konjčkih in krav-cah mi ni prav nič dolgčas. O-prostite mi tudi, ker se nisem mogel poednim oglasiti za pra-znike, kajti imel sem preveč drugih skrbi, zato vas pozdrav-ljam vse po Ameriški Domovini. Želim vsem Slovincem in Slo-venkam v Ameriki, Kanadi, Ar-gentini in Venezueli, Avstriji in še koder je raztresen ubogi slovenski narod vesele, blago-slovenske božične praznike in srečno novo leto.

Janez Slana in J. Papež.

nje poddržavljeno zadrúžništvo, tako pravi Kidrič stopa preveč po stopinjah starega slovenske-zadrúžništva in tudi hoče po-sameznemu kmetu pomagati. To-da če se pomaga takemu "kula-ku," da več pridelata, ta potem ta pridelek porabi za špekulacijo in ne pride vsem v korist. Tudi zadruge morajo torej imeti pred seboj en sam cilj: socializacija vasi in kmeta.

KARDELJ je Kidričev govor le še spopolnil z novimi napadi na kmete in zahteval, da se dela z novimi silami na socializaciji vasi. Tudi zadrúžni domovi ima-jo to nalogo.

Iz govorov teh dveh vodilnih komunistov je razvidno, da bi ti radi dokazali Moskvi, da so po krivici obdolženi češ, da ne na-stopajo dovolj proti kulakom. Mi mislimo, da Kominforma res v tej točki Titu in njegovim po-krivci očita komunistično krivo-verstvo.

ZAKAJ SO LJUDJE LAČNI?

— Tudi o tem so na kongresu pripovedovali. Kidrič pravi, da je vzrok ta, ker novopečeni ko-munisti še ne znajo marksistične in leninistične teorije. Kakor so torej v krščanstvu slabi kristja-ni krivi mnogo hudega, tako so v komunizmu krivi stradanja tisti, ki so preleni, da bi se na-tančno naučili pravih naukov Marksa in Lenina. Sedaj torej vemo, zakaj manjka šivank in zakaj otepa vsa Jugoslavija ko-ruzo.

Marinko, ki je za komunisti-čnega predsednika v Ljubljani po milosti višjih komunistov, je vzrok pomanjkanja obesil kleri-kalizmu. Klerikalci in pa kmet to so tisti, ki so krivi, da svet nima kruha. Ker kmet še veru-je v krščanstvo, ne verjame v komunizem. Zato tudi ne da ko-munistom, kar bi ti radi od nje-to, da bi se človeku v novi drža-vi bolje godilo, ampak za to, da postane stroj, ki ga lahko komu-nistični kolovodje po svoje vr-tje. Z vsi silo se je zaletel v ta-koimenovane "kulake." Tako zmerjajo kmete, ki nočejo sliša-ti o tem, da bi šli v obdelovalne zadruge in si pustili vzeti samo-ostojnost. Ozmerjal je slovenske komuniste, da prepočasni likvidi-rano kmečko samostojnost.

TUDI DOSEDANJE ZA-DRUŽNISTVO NI SE DOBRO. Po njegovem je predvno za-družništvo gojilo kapitalizem. Hotelo je okrepiti gospodarsko moč posameznega kmeta. Seda-

za kar se mu prav lepo tem po-tom zahvaljujem.

Sporočam vsem poznanim, da sem zapustil farmerski stan in se poslovil od mojega farmerja Francoza, s katerim nisva bila nič kaj preveč prijatelja. Mi-slil je, da me bo izkoristil do kraja, pa se je za enkrat zmotil, sem se raje po petih mesecih poslovil od njega in se preselil v Montreal. Težko mi je bilo poslovliti se od mojega prijate-lja edinega Slovence, ki sem ga imel v bližini, po imenu Trpin. Tukaj pa sem dobil službo v mehanični delavnici in sem prav zadovoljen. Delo ni težko, je jezika se bo treba še privadi-ti. Potem pa upam, da se bo že dalo kaj bolje živeti kakor na farmi. Po konjčkih in krav-cah mi ni prav nič dolgčas. O-prostite mi tudi, ker se nisem mogel poednim oglasiti za pra-znike, kajti imel sem preveč drugih skrbi, zato vas pozdrav-ljam vse po Ameriški Domovini. Želim vsem Slovincem in Slo-venkam v Ameriki, Kanadi, Ar-gentini in Venezueli, Avstriji in še koder je raztresen ubogi slovenski narod vesele, blago-slovenske božične praznike in srečno novo leto.

Janez Slana in J. Papež.

hovščino. Navedel je tele podat-ke (koliko drže ne vemo). Po njegovem je bežalo iz domovine čez 200 duhovnikov, 48 jih je bilo proglašanih za vojne zločin-ce, 25 se jih zagovarjalo radi delovanja proti oblasti, 20 radi sabotaže, 52 da jih je bilo v ita-lijanski službi, 9 v nemški. Po-zabil je povedati, koliko duho-vnikov so komunisti pobili, kol-i-ko jih je sedaj po ječah, koliko jih je bilo mesece po ječah, ne da bi jih potem sodili, koliko so jih pregnali z njih službenih mest. O, še marsikaj je pozabil mo-ž našteti. Pozabil pa seveda ni Vatikana. Morda ta zgo-do-vinski govor ponatisne vaše na-predno časopisje.

TUDI TOVARIS PISATELJ BEVK je spustil svoj govor. Ni bil dlog, toda silno pomemben. Povedal je namreč, da bo parti-ja zgradila socializem in tako lepšo bodočnost. Ali je že kak komunist kdaj drugače govoril?

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

MALI OGLASI

Sobo oddamo
Soba se odda moškim pri mir-ni družini, na razpolago je tudi garaža. Pokličite EX 2793.

Soba za dekle
Opremljena soba se odda po-štenemu dekletu pri vdovi. Si lahko tudi sama kuha. Vprašaj-te na 1245 Norwood Rd.

—(255)

Pozor, gospodarji!
Pri nas dobite zdaj veliko iz-biro kopalnih banj, umivalnih sto-jal, toiletov, kuhinjskih lija-kov, pralnih čebrov, radiatorjev in cevi ter fittings. 5525 Wood-land Ave. (257)

Vzamemo v najem
garažo ali skedenj za 2 avtomo-bila, na vzhodni strani mesta. Kdor ima kaj takega, naj pokli-če KE 4461 ali SK 6664. (255)

Avto naproday
1939 Plymouth, 4 Door Sedan, radio, heater. Vprašajte na 1058 E. 72. St. tel. EN 0304. (254)

Znamke!
Jugoslovanske znamke
prodaja
August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu
(Tues.-x)

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in pohištvo.
14 Vanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

Vas muči revmatizem?
Mi imamo nekaj posebnega
proti revmatizmu. Vprašajte
nas.

Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

DO YOU GET VITAMINS?
Of course you do. Everybody does. But don't live if they don't. The question is, do you get ENOUGH Vitamin? A great many people do not, and so a much too low per-

ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body with daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.
One One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule at your drug store.
MADE LABORATORIES, INC., Montreal, Canada

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIĆ

Ko so odigrali "Rokovnjače", so se lotili nove igre. Zdaj so si izbrali "Za pravdo in srce". Ah, kako se je Julka navduševala za to igro! Tu se bo šele prav razvila njena notranja čustvenost, ki se med rokovnjači ni mogla; tu bo šele Vidu dokazala, kaj je verna ljubezen. Žele si je še nekaj izmislil. Fantov je preveč, vse hoče na pevski zbor, ki bo med odmorom, a vlog je premalo. Zato naj se nemudoma sestavi moški zbor, ki bo nastopal na odru. Sijajna misel.

Žele in Vid sta zbrala vse tiste, ki imajo glas, visok ali nizek ali znajo tudi samo brenčati, in v šoli so se vadili ob harmoniju. Zdaj je spremljal harmonijem Žele, zdaj Vid. Arduš, to je petje! Štiriglasno pa še harmonij zraven! Fantje svetlo gledajo, še bolj patisti, ki zunaj priskočijo. "Eno devojke bom ljubil", "Tri glav moj dom", "Domovina, mili kraj". Ena lepša ko druga. Arduš, doslej so se tako nemarno drli pri Juršaju, ali ni bilo škoda glasu? Tu pa tako lepo doni kakor samo orgle na koru. Če so se drli na vasi, nihče niti zakašljati ni po hišah, no, če bodo zapeli zdaj, bodo ljudje okna na sčezaj odpirali, dekleta pa zdihovala od same ljubezni. Glejte Žele, kako se trudi, pot mu curlja z obraza. Naravnost vleče glas iz grla, tako da moraš peti, če bi bil gluhi in mutasti.

Sino se je razvnelo življenje na Kresinju. Vendar se je kar lepe nedelje zmisli Žele, da hoče kam ven, želi si razvedrila. No, razumeli so ga, kajti je to-

liko vprežen, si pač zaželi oddiha; razen tega se spodobi, da tudi svoji nevesti posveti kdaj kako urico. Prav je, skušnjava za ta dan torej odpade, Vid naj pa zapreže konje!

Kakor bi mignil, so se že peljali Žele, Slavka, Julka in Vid. Trije zadaj. Vid spredaj sam, kakor se spodobi, da ne bi ljuproš Gozdanju. Toda Vid je dje kaj mislil. Vid je vprašal krenil rajši proti Vrhovlju. kam, Žele je rekel: kar tja ven. Drugim trem je bilo vseeno, samo da se kolesa vrtijo in se ne zvrnejo. Ah, kako je bilo to lepo, nebeško! Žele je dekletoma navdušeno razkožoval te divne Kresinjske poljane, Vid pa spuščal polagoma vajeti, da sta se konja laže sprostita po beli cesti. Kdaj pa kdaj je z bičem počil ter se ozrl nazaj čez ramo. Julka ga je z očmi kar objela, najrajši bi ga pritegnila k sebi. Vid se je nasmešnil, znova počil z bičem ter se zazrl tja daleč prek polja. Kako vse drugače je bilo lansko leto, ko je bilo to vse v bujnem razmahu, a on ni vedel ne kod ne kam. Zdaj je jesen, polje umira, a Vid občuti trdno pot pod sabo. Julka ne tako. Tesnobo občuti v srcu, umirajoča priroda ji navdihuje žalost. Rada bi se nekoga oklenila, se obenj oslonila, a Vid je tako hladen, nič se ne razvna-me.

Vrhovlje! Vid je zapodil konje, kakor bi vozil same svate. Naravnost pred Strajharjevo hišo je zastegnil. Vsa družina je planila iz hiše. "Joj, Vid je prišel! Naš Vid je prišel! Vid, Vid!"

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše čele pride

ALI STE PREHLAJEN?

Pri nas imamo izborna zdravila, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
šopke in cvetlice lahko
brzjavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tome), lastnika
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

Vsa družina je tiščala vanj, Tako reče Vid in potegne dru-
da ni mogel niti z voza stopiti; žbo za seboj. Gospodar sam
kar zvelkli so ga dol. Za dru-
ge tri se niti zmenili niso. Le
Katica je brž presodila po svo-
ji pameti — in prav pri sre-
jo je zbolelo, ko je uzrla dve
gospodični na koleslju. Vid se
je smehljaj in stiskal roke vsem
po vrsti ter jim končno pred-
stavil svoje spremljevalce.

"Nu, nas prav veselili, da si
jih pripeljal. Prosim, kar no-
ter!" Tako jih je povabila hišna
gospodinja.

"Pridemo, mati, prej si bomo
še malo ogledali hišo od zunaj."

(Dalje prihodnjš)

Pošiljanje MOKE
IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo
po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago po-
šiljatelj, da pošljejo svojem moko s plačano
dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNI-
KA (do hiše).

CENE MOKE SO:

1) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$9.00

Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total
loss) do mesta prejemnika je vračunano v gornji cen. Prejem-
nik mora v tem slučaju sem plačati stroške prevoza od Reke do
svojega bivališča.

2) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$12.00

V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni
izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA
PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal
nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL
MILLS," je prvostopne kvalitete, vsebujoča visoko količino pro-
teina, najmanj 13%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard
paketov, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms).
Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju iz-
gube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POŠLJEMO ISTO KVALITETO MOKE,
KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE
(OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ PET VREČ MOKE
in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozarjamo, da postane vse blago po naročbi Vaša last, do-
čim smo mi samo posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi
oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBROVOLJ-
NI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V ne-
deljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBROVOLJNI ODBOR
245 West 18th Street New York 11, N. Y.

Telefon: WATkins 4-9016

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na
glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

SREČNO NOVO LETO ŽELIMO VSEM!

LAURICH'S DELICATESSEN

15601 Holms Ave. — MU 9592

Cenjenemu občinstvu sporočamo, da imamo vsakovrstno meso
za sendviče, kakor tudi druge jestvine, ki se jih dobi v
delikatesni trgovini

1923

1948

Naznanilo in Zahvala

Z neizmerno žalostjo in boleščjo v srcu naznanjamo, da je preminul naš
dobri blagi sin in brat

Cpl. Edmund A. Matjašič

ki se je smrtno ponesrečil v avtni nezgodi pri Fayetteville, North Carolina dne
28. novembra 1948, ko se je peljal z motornim kolesom na vojaško službo v
Fort Bragg, North Carolina, kjer je služil kot padalec pri 82nd Airborne Divi-
ziji. V tej službi za domovino ga je nepričakovano doletela kruta smrt.

Naš ljubljeni Edmund je bil rojen dne 31. oktobra 1923 v Clevelandu, O.,
in od tu je šel februarja 1943 k vojakom ter se bojeval na raznih evropskih
bojiščih.

Truplo našega dragega sina je bilo prepeljano v Cleveland dne 30. no-
vembra ter bilo položeno na mrtvaški oder v kapeli pogrebnega zavoda Jos.
Žele in Sinovi. Od tu pa se je vrnil dne 3. decembra 1948 pogreb v cerkev sv. Vi-
da in po sveti maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga
ob asistenci č. g. Rev. Victor N. Tomcu in Rev. Alojziju Ruparju, smo ga po-
ložili k zemeljskemu počitku na vojaškem oddelku pokopališča Kalvarija, kjer
bo počival poleg svojih vojniških tovarišev Slovencev, ki so padli v službi domo-
vine. Pokopan je bil z vsemu vojaškimi častmi ob navzočnosti svojih vojaških
tovarišev iz Fort Bragg, North Carolina, ki so prihiteli kljub daljavi na njegov
pogreb.

Na tem mestu se želimo prav is-
kreno zahvaliti č. g. Rev. Francis M.
Baragi za opravljeno pogrebno sveto
mašo in druge pogrebne molitve ter
za spremstvo iz pogrebnega zavoda
Jos. Žele in Sinovi v cerkev sv. Vida
in od tam na pokopališče Kalvarija.
Naj mu dobri Bog za to obilo poplača.

Dalje se zahvalimo č. g. gospodo-
ma Rev. Victor N. Tomcu in Rev.
Aloziju Ruparju za asistenco pri sveti
maši. Tudi njima naš iskreni Bog
plačaj.

Iskreno zahvalo dolgujemo tudi
fantom vojakom od 82nd Airborne Di-
vizije, ki so prišli na njegov pogreb
na svoje stroške.

Dalje se iskreno zahvalimo vsem,
ki so poklonili toliko lepih vencev ter
tako lepo ozaljšali našega dragega
Edmunda, ko je počival na mrtvaškem
odru.

Enako se iskreno zahvalimo vsem,
ki so darovali za svete maše, ki se
bodo opravile za mir in pokoj njegove
duše.

Prav tako se tudi zahvalimo vsem,
ki so dali na dan pogreba svoje avto-
mobile povsem brezplačno.

Naša zahvala tudi vsem onim šte-
vilnim, ki so prišli kropiti ter moliti
za mir in pokoj njegove duše.

Dalje zahvala društvu Slovenec
št. 1 SDZ za vso pomoč in naklonje-
nost, ki so nam jo izkazali ob izgubi
dragega sina in brata.

Še prav posebej pa smo dolžni
zahvalo Mr. in Mrs. Frank Matjašiču
in njihovi družini za tako velikoduš-
no pomoč, ki smo jo bili deležni ob
tej za nas tako grenki in žalostni uri.

Dalje naša iskrena zahvala fan-
tom veteranom 2. svetovne vojne od
Carlton Kluba, ki so nosili krsto po-
kojnika.

Naša zahvala tudi vsem onim, ki
so se udeležili pogreba, zlasti pogreb-
ne svete maše ter pokojnika potem
spremili na pokopališče vse do nje-
govega groba.

Naša iskrena zahvala pogrebne-
mu zavodu Jos. Žele in Sinovi za tako
zorno vodstvo pogreba ter vso poslu-
go, ki so nam jo dali.

Končno se zahvalimo prav vsem,
ki so nam kaj na ta ali drugi način
pomagali v tej za nas tako bridki uri.
Bog plačaj prav vsem skupaj.

A Ti naš preljubljeni in nikdar pozabni Edmund, počivaj v miru in lahka
naj Ti bo gruda te Tvoje domovine svobodne Amerike, za katero si se boril,
tvegal svoje življenje na bojišču in v službi za to domovino tudi umrl. Še več
kot to Ti prav iz srca želimo: mir in pokoj Tvoji blagi duši, saj si bil vedno ta-
ko dober za nas in bil tudi globoko veren. Bog Ti daj sveti raj in večno ve-
selje v družbi izvoljenih. Spominjaj se na nas, mi pa se bomo na Tebe, da bi
se enkrat vsi skupaj srečno sešli nad zvezdami.

Grozna ura za nas je bila,
ko Tebe dragi, smrt je pokosila.
Pa Bog Ti večni pokoj daj,
in večna luč Ti sveti naj.

Tvoji žalujoči:

JOSEPH in JENNIE MATJAŠIČ, starši
JOSEPH in VICTOR, brata

V Clevelandu zapušča strica FRANK MATJAŠIČ, teto TEREZIJA CERNELIČ,
v St. Jose, Cal. pa teto FANNIE NEFINGER in dosti drugih sorodnikov
Cleveland, Ohio, 28. decembra 1948.